

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Πρόλογος</i>	15
<i>Προλογικό σημείωμα</i>	19
<i>Είσαγωγή</i>	23

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

1. ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

1.1. Αρχική προσέγγιση	37
1.2. Όψεις και χαρακτηριστικά του δημοσιογραφικού λόγου	42
1.2.1. Ός λόγος κοινωνικός	42
1.2.2. Ός λόγος ιδεολογικός	46
1.2.3. Ός λόγος εξουσιαστικός	56
1.2.3.1. Η συνάρτηση με την αντικειμε- νικότητα	59
1.2.3.2. Έξουσιαστικές/άφαιρετικές και συνεργατικές/προσθετικές σχέσεις	61

1.2.3.3. Ἡ ὑποτέλεια τῆς σιωπῆς.	71
1.2.3.4. Ἡ «πολυσχιδῆς» ὄντοτητα τοῦ ἀκροατηρίου.	73

ΜΕΡΟΣ Β'

Η ΣΤΑΣΗ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΕΥΜΕΝΕΙΑΣ

2. Η ΛΑΪΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

2.1. Ἡ μίμηση τοῦ ἀνεπίσημου γλωσσικοῦ ρεπερτορίου.	79
2.2. Ἡ προσαρμογὴ τῆς ὁμιλίας.	88
2.3. Ἡ σύγκλιση μὲ τοὺς ἀποδέκτες καὶ οἱ ἰδεολογικὲς προεκτάσεις τῆς.	91
2.4. Ἡ λελογισμένα ἀντιεξουσιαστικὴ διάσταση τῆς εἰκονικῆς εὐμένειας.	98
2.5. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ὑψηλῆς προφορικότητας.	102
2.6. Εἰκονικὴ εὐμένεια ἢ ὑπερβολικὴ συμμόρφωση;	105
2.7. Ἡ ἐρευνητικὴ βάση.	107
2.7.1. Ἡ Κριτικὴ Ἀνάλυση Λόγου (Critical Discourse Analysis)	111
2.7.2. Οἱ βάσεις καὶ τὰ δεδομένα.	113
2.8. Ἡ συζήτηση τῶν δεδομένων ἀπὸ τὰ δελτία εἰδήσεων.	116
2.8.1. Ἡ χρῆση τῆς λαϊκῆς γλώσσας.	118
2.8.2. Ἡ ἀναγωγὴ τοῦ ἰδιωτικοῦ στὸ δημόσιο	124
2.8.3. Ἡ ὑπόρρητη ἔκφραση τῆς ἰδεολογίας.	129

2.8.4. Ἡ κυριαρχία τοῦ συναισθήματος	133
2.8.5. Ἡ ἐπιλογή τῆς λαϊκῆς θεματολογίας . .	135
2.9. Δεδομένα ἀπὸ τὴ δημοσιογραφικὴ μεταγλώσσα	136
2.9.1. Ἡ λαϊκὴ γλώσσα στὸν τηλεοπτικὸ λόγο	136
2.9.2. Τὰ συγκοινωνοῦντα δοχεῖα τοῦ δημοσιογραφικοῦ καὶ πολιτικοῦ λόγου	139
2.9.3. Εἰκονικὴ εὐμένεια καὶ ἐπιχείρηση «συνένωσης μὲ τὸ κοινό»	141
2.10. Συμπεράσματα	146
2.10.1. Κωδικοποίηση τῶν ἐπιδράσεων στοὺς παραλήπτες	150
2.10.2. Ἡ βελτίωση τοῦ γλωσσικοῦ ἐπιπέδου	154

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Η (ΜΕΤΑ)ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

3. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ

3.1. Εἰσαγωγικά	159
3.2. Θεωρητικὸ πλαίσιο, μέθοδος ἀνάλυσης . . .	161
3.3. Ὑπόθεση ἐργασίας	163
3.4. Οἱ γλωσσικὲς πραγματώσεις: κατηγοριοποίηση, παραδείγματα	165
3.5. Συζήτηση τῶν νεότερων δεδομένων	166
3.5.1. Ρηματικὲς δομὲς καὶ ὀνοματικὲς δομὲς	166

3.5.2. Οί μεταφορικές αναπαραστές	170
3.5.3. Λογοτεχνίζουσα, φαρσοειδής, ιδιωτική γλώσσα	180
3.5.4. Τὰ «κλισέ», ὁ λόγος ταμποῦ καὶ οἱ κατώτερες κοινωνικὲς ποικιλίες . .	182
3.5.5. Στὸν ἀντίποδα ἢ συστηματικὴ/ καλλιεργημένη γλώσσα	185
3.6. Τὸ παιδί στὰ (μετα)μνημονιακὰ κείμενα: ἓνα ἀνεξερεύνητο πεδίο	187
3.7. Συμπεράσματα	191

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΤΟΥ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΜΜΕ
ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ4. ΔΙΕΚΔΙΚΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

4.1. Λιγότερο ἡγεμονικὰ κείμενα: εἶναι ἐφικτό; 199	
4.1.1. Ἐπιθυμία γιὰ ἀπολυτότητα ἢ συνειδητοποίηση τῆς σχετικότητας τῆς δύναμης;	199
4.1.2. Τὸ πάθος τῆς ἀγνοίας	203
4.2. Ἀποσυναρμολογώντας τὰ δημοσιογραφικὰ «προϊόντα»: ξεκινώντας ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία	207
4.3. Τὰ ἀνταντακλαστικὰ τῶν ἀναγνωστῶν.	212
4.4. Τὸ Διεθνὲς Θερινὸ Πανεπιστήμιο «Ἑλληνικὴ γλώσσα, πολιτισμὸς καὶ ΜΜΕ» 217	

4.4.1. Οί διεθνείς συνέργειες και τὰ ειδικὰ θέματα	220
4.4.2. Τὸ πολιτιστικὸ πρόγραμμα καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἀντίληψη	228
4.4.3. Συμπερασματικά	231
4.5. Τὰ «Μικρὰ Σεμινάρια Γλώσσας καὶ Ἑπικοινωνίας» στὴν ΕΡΤ	233
4.6. Ἡ αἰσθητικὴ λειτουργία	237
<i>Ἐπίλογος</i>	243

ΜΕΡΟΣ Ε΄

ΕΥΣΥΝΟΠΤΗ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ5. GREEK MEDIA DISCOURSE
FROM RECONSTITUTION OF DEMOCRACY TO MoUs
(MEMORANDUMS OF UNDERSTANDING)

Transformations and Symbolisms

Foreword of Gregory Nagy	251
Introduction	254
Conclusions of the study	262
Epilogue	282
<i>Βιβλιογραφία</i>	287
<i>Ἐξορολόγιο ἐννοιῶν, ὄρων καὶ πραγμάτων</i> . .	301